

Мумі-троль і капелюх Чарівника

Туве Янсон

Скорочено. У переказі Н.Шерешевської

Переклад українською – Валерія Воробйова

Сайт: [Казка.укр](http://казка.укр) – Дитячі книги з малюнками українською мовою

Ілюстрації – Б.Діодоров

У квітучій долині, оточеній горами, стоїть блакитний будиночок, малий-малесенький, завбільшки із сірниковий коробок. Ось у ньому й живе Мумі-троль разом із Мумі-мамою та Мумі-татом.

Хіба ви не знаєте Мумі-троля? Такий кумедний, гладенький, дуже симпатичний.

Є у нього ще вірні друзі – Нюхмумрик (який дуже любить грати на губній гармоніці) та задирака Чмих. Вони завжди разом грають та подорожують.

А ще в домі Мумі-троля гостюють дядечко Ондатр та вчений Гемуль. Дядечко Ондатр дуже любить відпочивати у гамаку, а серйозний Гемуль завжди зайнятий своїми колекціями.

Так, ми мало не забули про нових друзів Мумі-троля. Це брат і сестра Хропусі. У Хропсі довга гривка, від страху вона стає зеленою, а від щастя стає зовсім рожевою. Як оце зараз, коли вона розглядає подарунок Мумі-троля – золотий браслет.

Одного весняного дня, на світанку, Нюхмумрик та Мумі-троль вирішили зробити велике відкриття. Вони погукали Чмиха і всі разом покрокували на північ до Самотніх Гір.

Над морем сходило сонце, внизу, в долині курився димок – це Мумі-мама вже варила каву до сніданку.

Але друзі нічого цього не бачили, тому що на верхівці гори лежав великий чорний капелюх.

– Цур, це мій! – заволав Чмих. – Я перший його знайшов. – Капелюх накрив Чмиха майже до п'ят.

– Він тобі завеликий, – зауважив Мумі-троль. – Хмумрику, хочеш приміряти?

Але Нюхмумрик надто любив свій старий зелений капелюх.

– Тоді віднесемо його татові, – запропонував Мумі-троль.

Ось так капелюх Чарівника потрапив до Мумі-тролів. Коли мандрівники піднялися на веранду, усі вже пили каву.

– Дивіться, що ми знайшли! – крикнув Мумі-троль.

Мумі-тато підняв очі від газети.

– Це якраз для тебе, тато, нуж бо, примірь!

Мумі-тато вийшов до вітальні та приміряв капелюх перед дзеркалом.

– Ну як, пасує мені? – запитав він.

– Здається, пасує, – невпевнено сказала Мумі-мама. – Тільки без капелюха ти солідніше виглядаєш.

– Ти маєш рацію, не капелюх прикрашає людину, а навпаки.

– Ми використаємо його замість кошика для паперу, – сказав Мумі-тато. І Мумі-мама поставила капелюх у куток між дверима та комодом.

– А тепер нумо грати у схованки! Ти шукаєш, Чмихе!

Чмих вже хотів, бува, образитися, але передумав, затиснув лапами очі та почав голосно рахувати. Усі швидко заховалися хто куди.

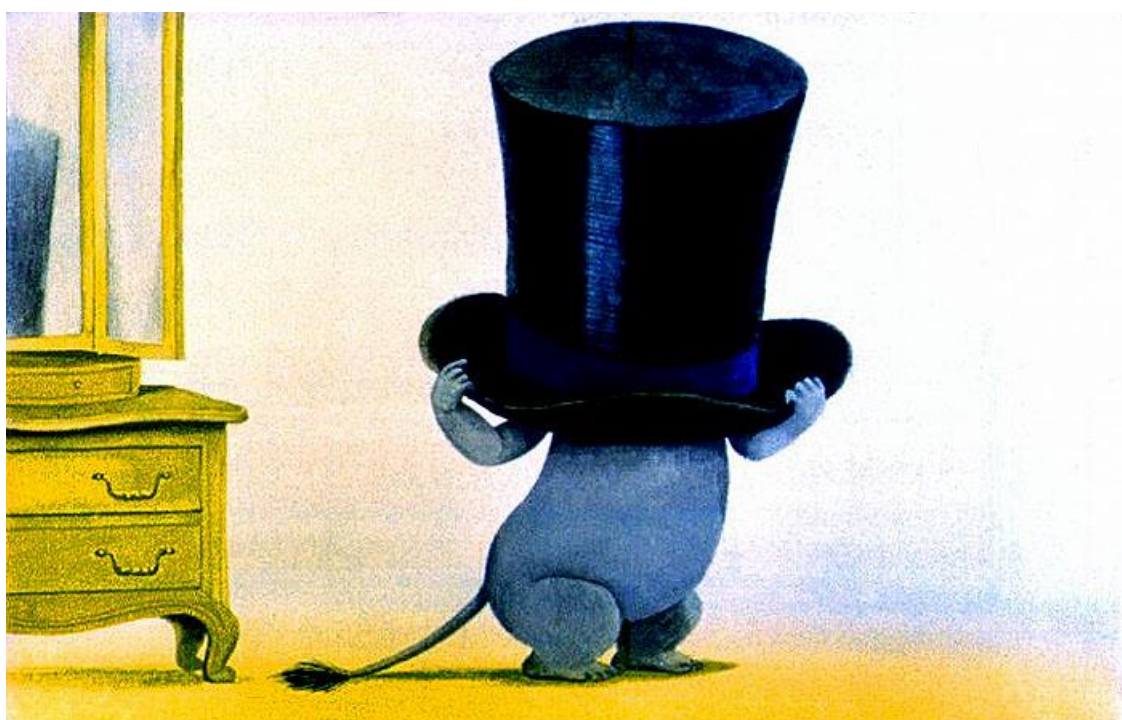

Усі, крім Мумі-троля. Він відчайдушно шукав очима навколо і тут побачив у кутку капелюх Чарівника. Краще й не знайти!

Мумі-троль чимдуж нап'яв капелюх на себе. Він доходив йому до середини живота.

Але він присів, підібгав хвоста і став зовсім невидимий.

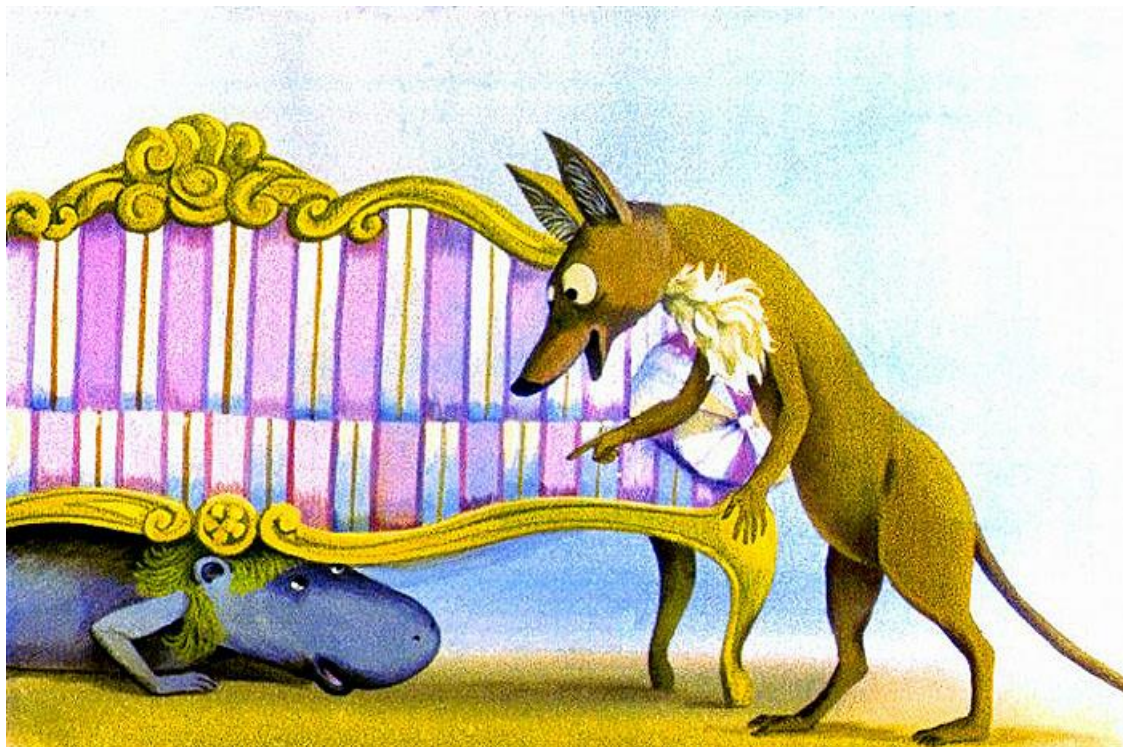

Нюхмурка виказала його губна гармоніка, вона чомусь раптом жалібно пискнула.

– Виходь! – крикнув Чмих, відчиняючи дверцята шафи.

Хропся сховалася під диван.

Найважче було знайти Мумі-троля. Усі заходилися його шукати, а він причаївся під капелюхом і тихесенько гигакав.

Але потім Мумі-троль злякався, що їм набридне його шукати, і сам виліз з-під капелюха:

– Я тут!

Усі прибігли до кімнати і з подивом витріщилися на нього:

– Ти хто такий?

Бідолашний Мумі-троль! Під капелюхом чарівника він перетворився на дуже дивну істоту. Його кругленький животик зовсім схуд, маленькі вушка стали справжніми лопухами, а симпатичний гладенький хвостик їжачився наче щітка.

- Вгадайте, де я був!
- Спочатку ти повинен назвати себе, – насторожено сказала Хропся.
- Я Хропся, – і вона зробила кніксен. – А ти хто?
- Я король Каліфорнії! – пожартував Мумі-троль.

- Гемуль, – відрекомендувався вчений Гемуль.
- А я Чмих, – сказав Чмих. – А це Нюхмумрик.
- Фу, які ви нудні, грати не вмієте, – сказав Мумі-троль. – Ходімо краще гуляти!

Він спустився з ґанку, і всі пішли за ним, недовіжливо презируючись.

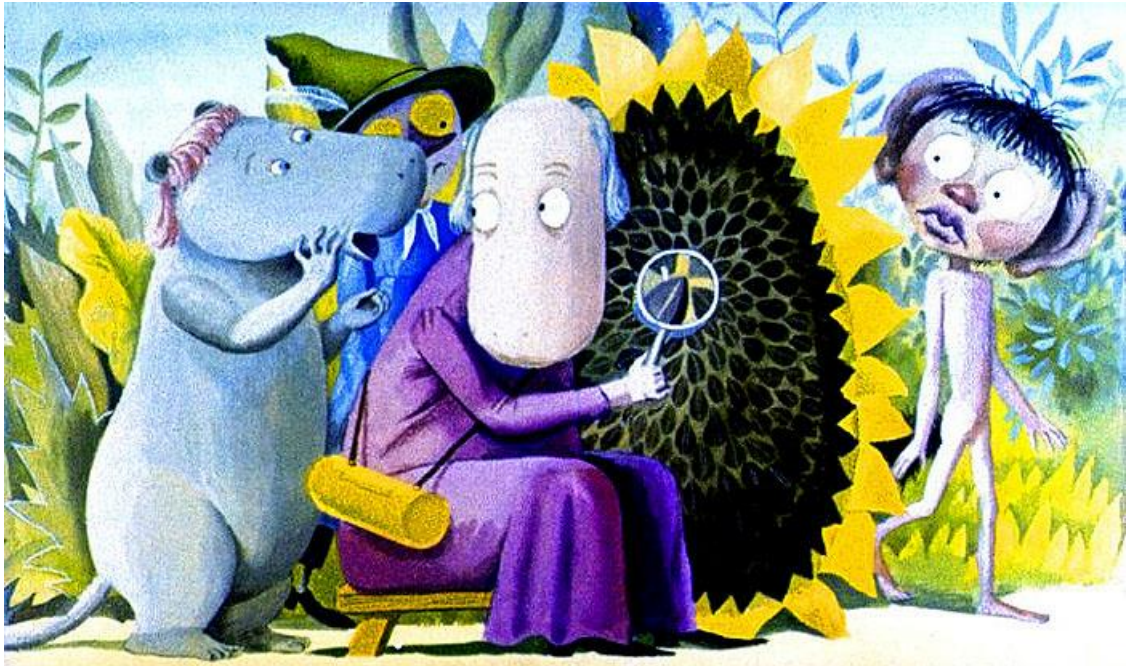

Біля будинку Гемуль сів на лавочку і став перераховувати пиляки на соняшнику. Віднедавна він почав колекціонувати рідкісні рослини.

– Король Каліфорнії житиме тепер з нами? – запитав Гемуль.

– Це вирішуватиме лише Мумі-троль, – прошепотіла йому на вухо Хропся.

– Лише Мумі-троль! – підхопив задоволений Мумі-троль

– А хіба ти його знаєш? – запитав Нюхмумрик.

– Ха-ха-ха! Колись зустрічався! – заливався Мумі-троль. – Це такий негідник! У пристойну компанію його краще не пускати.

– Не смій лаяти Мумі-троля! – скипіла Хропся і навіть почервоніла. – Він найкращий троль у світі, і ми його дуже любимо!

Мумі-троль підскочив від захвату:

– А я гадаю, що це справжній розбійник!

Хропся розревілася.

– Гнати треба звідси такого короля! – крикнув Чмих. – Бийте його, хлопці!

І всі кинулися на бідолаху.

– Ось тобі! Ось! За Мумі-троля!

Мумі-троль був такий ошелешений, що навіть не міг захищатися. А коли отямився, то опинився на землі, а на ньому – ціла купа, і всі розмахують ногами, лапами та хвостами.

З дому вийшла Мумі-мама:

- Що з вами, діти?!
- Даємо прочухана королю Каліфорнії! – скрикнула Хропся.
- Припиніть негайно! – крикнула Мумі-мама.

– Мамо! Вони перші почали! Троє на одного, це несправедливо!

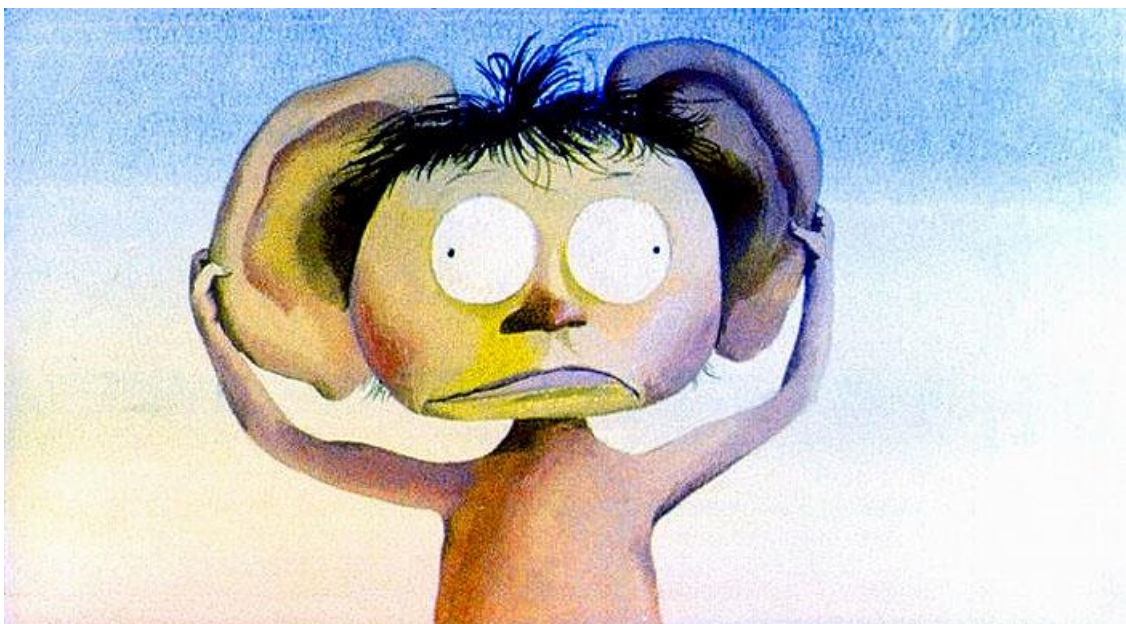
– Звичайно, хлопчику, – погодилася Мумі-мама. – До речі, а ти хто такий?

– Досить мене розігрувати! – розсердився Мумі-троль. – Я Мумі-троль, самі знаєте!

– Ніякий ти не Мумі-троль, – сказала Хропся. – У Мумі-троля такі гарні маленькі вушка, а у тебе якісь лопухи.

Мумі-троль схопився за голову і – о жах! – намацав здоровенні волохаті вуха.

– І ще у Мумі-троля акуратний хвостик, а не щітка для чищення лап!
– сказав Хропусь.

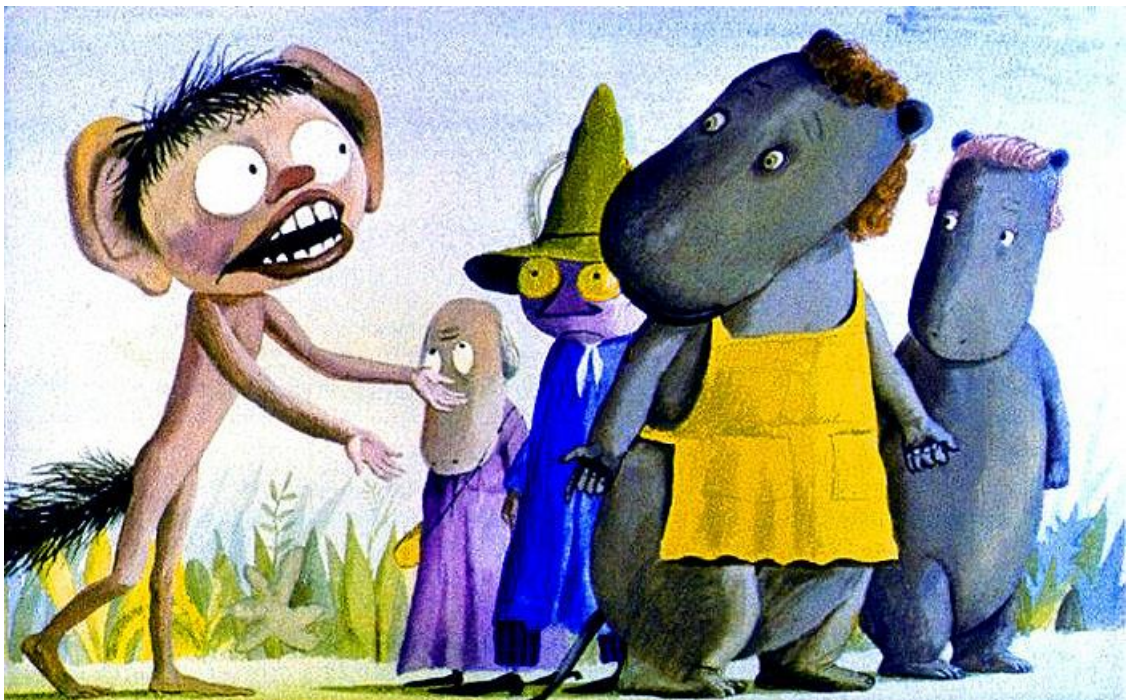
На жаль, це було саме так. Мумі-троль зовсім засмутився.

– Ти самозванець! – сказав Гемуль.

– Невже мені ніхто не вірить? – вигукнув Мумі-троль. – Мамо, але ж ти повинна впізнати свого Мумі-троля!

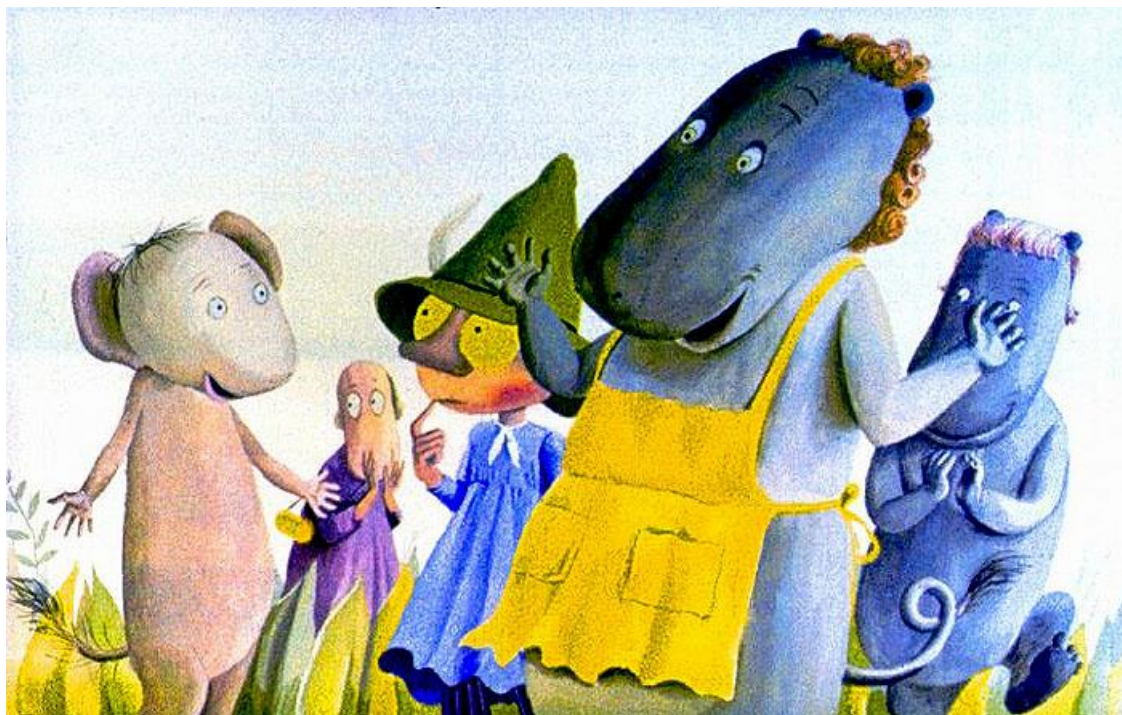
Мумі-мама довго дивилася в його перелякані очі.

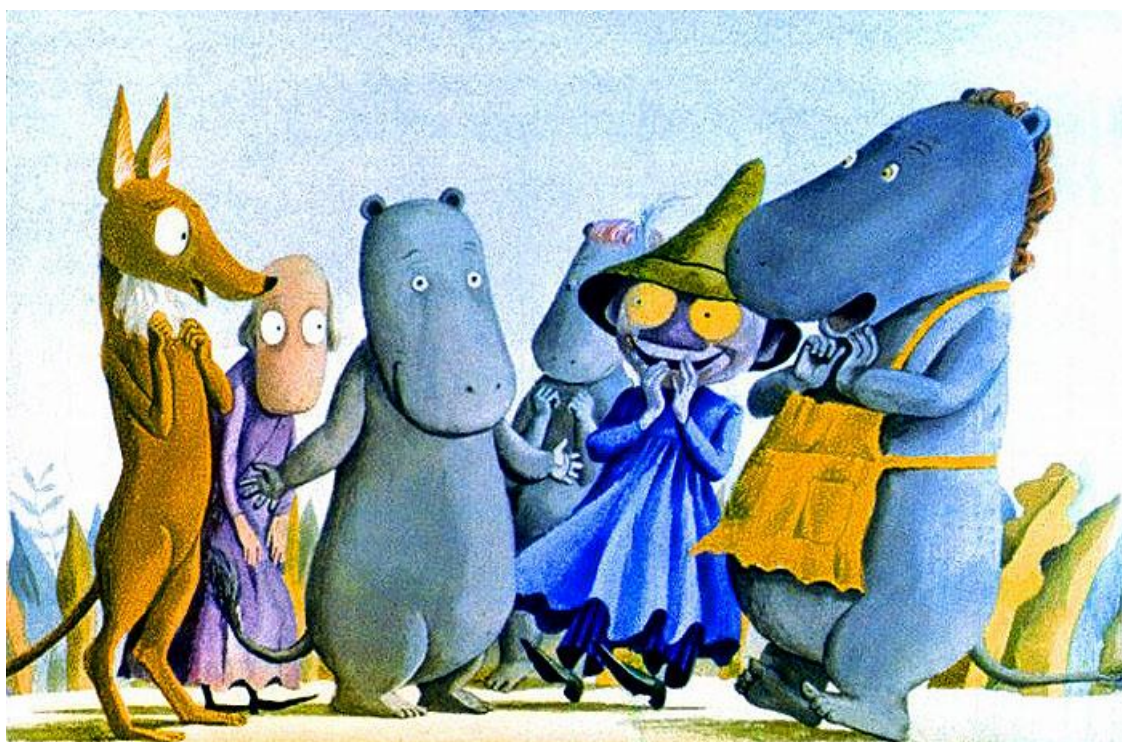
Нарешті вона сказала:

– Так, це Мумі-троль.

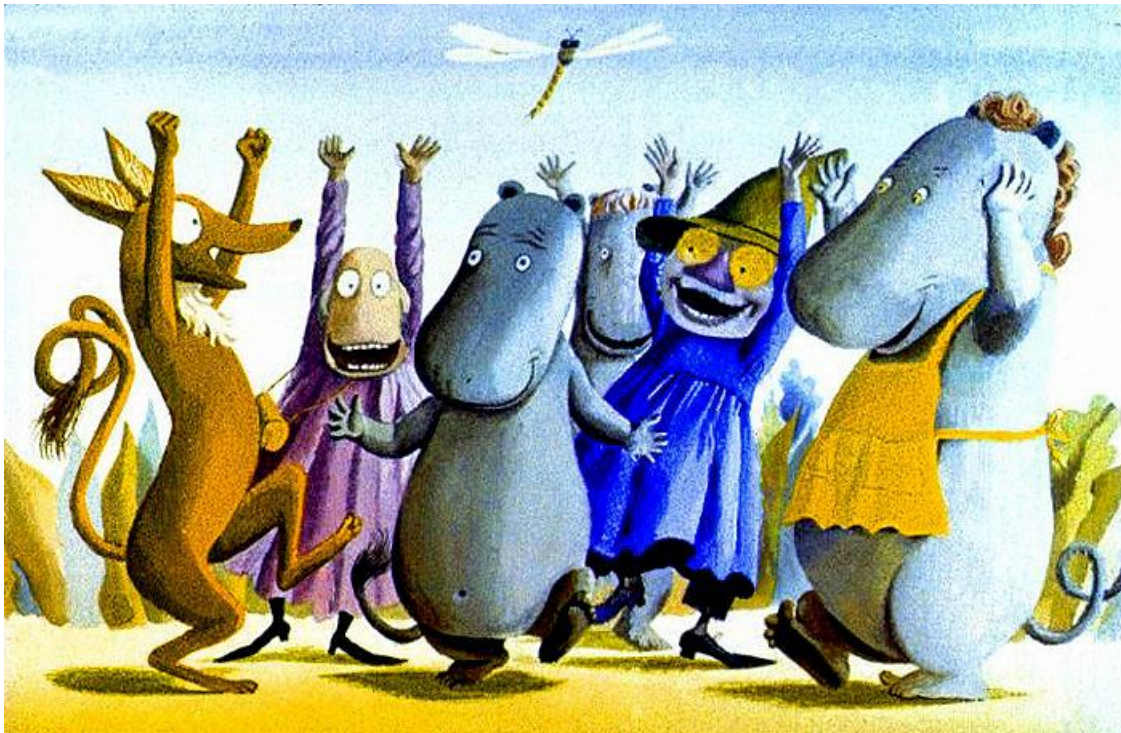
І одразу ж у всіх на очах Мумі-троль почав перетворюватися. Хвіст та вуха його почали зменшуватися, а ніс та живіт – швидко рости.

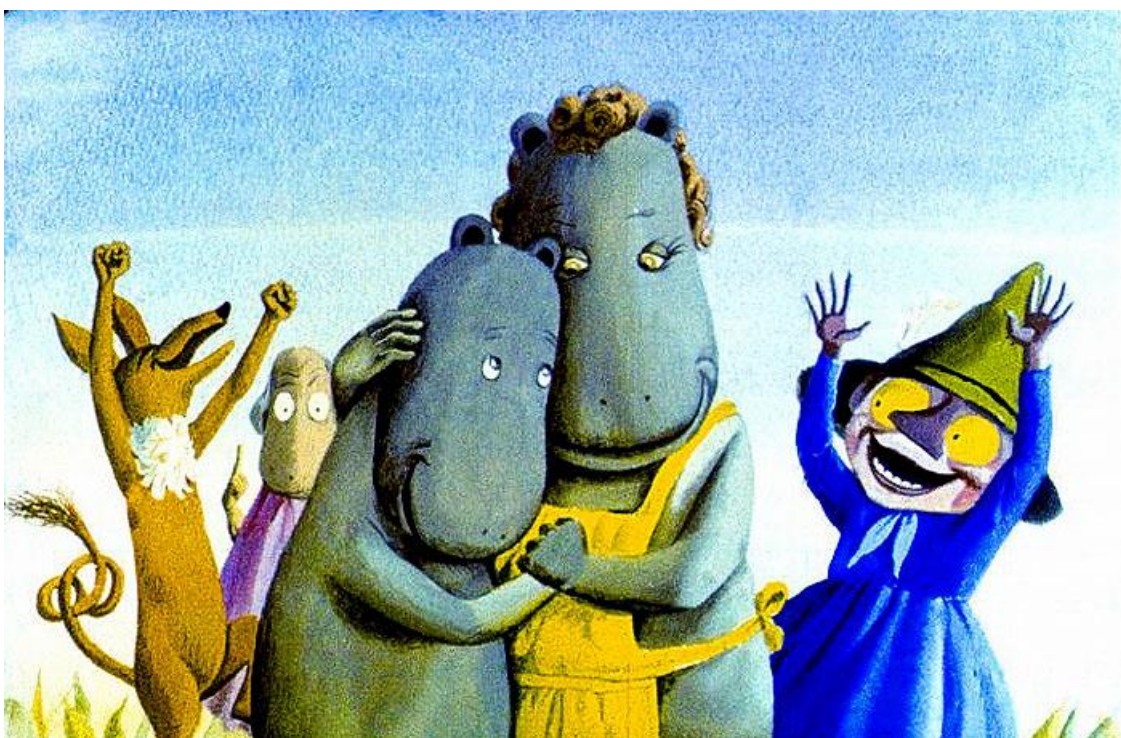
І ось вже перед ними знову був справжній улюблений Мумі-троль.

– Ура! – закричали всі.

– Ходи до мене, я обійму тебе, – сказала Мумі-мама. – Адже свого маленького Мумі-сина я завжди впізнаю, що б не трапалося!

– Здається, я починаю розуміти, в чому справа, – задумливо зауважив Гемуль. – Треба бути обережнішими з чорним капелюхом. Він чарівний.

Капелюх Чарівника знову поставили в куток між дверима та комодом і вирішили більше його не чіпати.

Дякуємо, що скачали книгу на сайті казка.укр – дитячі книги з малюнками Українською мовою онлайн.

Бібліотека казка.укр регулярно поповнюється. Завітайте та читайте!